

[PRZEOGROMNY *ai*

G sg m przeogromného.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Intens. od „ogromny” ‘bardzo głośny, donośny’:

Wyrażenie: »przeogromny huk«: Wyście frogiey Scilli/ Y iéy przeogromného huku blifko byli [vos et Scyllaeam rabiem penitusque sonantis accestis scopulos I 200-201] VergKoch 12.

LWil